

Bilag 10.

Valuta- og Indførselsrestriktioner i Sverige.

Ved Forordning af 27. September 1931 blev Rigsbanken fritaget for Indløsning af sine Sedler med Guld, og det blev forbudt at udføre Guld, men nogen lovmæssig Regulering af Valutahandelen har ikke fundet Sted. I November 1931 indførte Rigsbanken en vis Rationering af Valutamarkedet, og Rigsbankens Ledelse traf Aftale med den svenske Bankforenings Ledelse om visse kreditbegrænsende Forholdsregler for at hidføre en Indskrænkning af ikke absolut nødvendig Vareimport. Den fornødne Valutaregulering har fortsat været foretaget af Rigsbanken ved Hjælp af den af den førte Diskonto- og Kreditpolitik.

Den 22. April 1933 blev der nedsat et særligt Valutaraad som et raadgivende Organ til Bistand for Finansministeren i Spørgsmaal af pengepolitisk Art.

Ved *Lov om Valutaclearing af 17. Juni 1932* fik Regeringen Bemyndigelse til at afslutte Clearingoverenskomster med Lande, hvor der ikke frit kunde disponeres over Betalingsmidler. Saadanne Overenskomster har Sverige afsluttet med en Række Lande.

Det svenske Licenssystem.

Den Indførselsregulering, der for enkelte Varer har fundet Sted i Sverige, er foretaget som et Led i de svenske Foranstaltninger til Støtte af Landbruget. I Forbindelse med de forskellige trufne Ordninger, hvis Formaal har været at hæve Hjemmemarkedets Priser for en Række Landbrugsvarer, har det for at opretholde Priserne været nødvendigt at gøre Indførselen af Varer af den paagældende Art afhængig af en særlig Tilladelse (*Licenssystem*).

1) Ved Forordning af 29. Maj 1931 fik Staten eller den, som Kongen overdrager denne Ret, Monopol paa Indførselen af *Rug og Hvede eller Blandinger, hvori disse Varer indgaar, Rug- og Hvedemel samt Gryn af Hvede*. Og som et Led i Brødkornkontrakten af 24. April 1931 med „Spannmålsforeningen“ (en Sammenslutning med begrænset Ansvar af Møllerier) blev Eneretten til Indførselen overdraget nævnte Forening. Ved den nye Brødkornordning af 1935, hvorved nævnte Forening blev afviklet og erstattet af „Svenska Spannmålsaktiebolag“ blev det fastsat, at Indførselen af de paagældende Varer ikke kunde ske uden Tilladelse fra „Statens Jordbrugsnævn“ (Kundgørelse af 21. August 1935). Dette Nævn er dannet ved Sammenslutning af de tidligere eksisterende Kornnævn, Mælkenævn og Slagterinævn.

2) Ved Kundgørelse af 20. Oktober 1933 etableredes *Indførselsmonopol* for *Mælk og Mejeriprodukter*, idet Indførselen af disse Varer ikke kunde ske uden særlig Tilladelse fra Statens Mælkenævn.

3) I Henhold til Kundgørelse af 21. December 1933 kan Indførselen af *Havre, Byg, Majs og andre Foderstoffer* kun finde Sted efter særlig Tilladelse fra Statens Kornnævn. Indførselsreguleringen foretages af Hensyn til Opretholdelsen af Brødkornpriserne.

4) Ved Kundgørelse af 23. Februar 1934 blev Indførselen af *Æg* gjort afhængig af en særlig Tilladelse fra Landbrugsstyrelsen. Der opkræves en *Licensafgift* paa højst 30 Øre pr. kg.

5) Ifølge Kundgørelse af 19. Oktober 1934 kan Indførselen af *levende Hornkvæg, Faar og Svin, Kød af Hornkvæg og Faar, Hestekød, Flæsk* (med Undtagelse af tørsaltet amerikansk Flæsk) samt *Konserves af de paagældende Varer* kun ske efter Tilladelse fra Statens Slagterinævn, der er bemyndiget til at foreskrive Erlæggelse af en *Licensafgift* for en saadan Tilladelse. Foreløbig er der dog kun fastsat en *Licensafgift* for Kød af Hornkvæg til 50 Øre og for levende Hornkvæg til 25 Øre pr. kg, men ikke nogen Afgift for de øvrige Varer.

Endelig skal anføres, at Sverige — ligesom Norge — i Spiritusmonopolet har haft et Middel til Hjælp ved Traktatforhandlinger med vinproducerende Lande.